

KARYS

Eina sykį į savaitę.

Kaina: 3 mėn. 10 auks.,
6 mėn. 20 auks., 12 mėn.
35 auks. Atskiri numeriai
— 80 skatlkų. —

Adresas: Krašto Apsau-
gos Ministerija. «Kario»
— Redakcija. —

Nr. 13 (97)

Kaunas, 1921 m. kovo mėn. 31 diena.

III metai.

Jau išspausdintas MŪSŲ ŽINYNAS

Karo, mokslo, literatū-
ros žurnalas ir leidžiamas
kas 3-čią mėnesį.

1 Nr.

TURINYS: Pradžios žodis — Redakcija, Gyvybė ir mirtis — Sofija Čiurlionienė (Kymantaitė), 1863—1864 m. sukilimas Lietuvoje — Augustinas Janulaitis, Baimė ir kova su ja — J. Vabalas-Gudaitis, Evoliucijos ir karo dalykų progresas — vertė kap. Kaunas, Atskiras lietuvių batalionas — Vyr. leit. Jonas Pupkys, Bermontininkai Lietuvoje — kap. Vyt. Steponaitis, Ėjimas šaudymo link — vertė Vyr. leit. J. Urbšys, Kautynės — generolas-leit. Galvydis-Bykauskas, Lietuvos kariuomenės tiekimo organizacijos klausimu — S., Napoleonas Lietuvoje 1812 m. — vertė K. Kepalas, Kinematografas ir mūsų kariuomenės švietimas — Sofija Čiurlionienė (Kymantaitė), Bibliografija — Vyr. leit. J. Urbšys, kap. Laurinaitis, Bendros paskaitos apie dabartinę karo literatūros padėtį Rusuose ir Vokiečiuose — M. K-e., Karo literatūra.

Kariai ir Piliečiai! Jums rūpi Lietuvos gynimo idėja, mokslas, literatūra. Todėl nesivėlinkit įsigyti „MŪSŲ ŽINYNĄ“, nes greit jo pristigs.

Atskiro Nr. kaina 25 auks.
Kariams, perkant Gen. Št. Lit. Sk., 20 auks.

3-jo armijos švietėjų suvažiavimo tvarkos projektas.

Literatūros Sk. pranešimai { mokyklos,
bendras lavinimas,
lėšos,
— kap. Steponaitis.

Kariuomenės dalių pranešimai (raštu).

Kareivių mokyklos:

Mokyklų kursas (programos, laiškai);

Mokytojų personalas — kapit. Laurinaitis.

Bendras lavinimas:

Auklėjimas — S. Čiurlionienė;
Sportas — k. vald. Dineika;
Karių klubai — kapit. Brazulevičius;
Teatras kariuomenėj — kapit. Brazulevičius;
Kinematografas;
Lekcijos, paskaitos, knygynai — vyr. I. Urbšys;
Kar. dalių laikraščiai — kapit. Laurinaitis.

Lekcijos:

1. Lietuvos valstybės įkūrimas — P. Klimas;
2. Lietuvių kultūra — kun. J. Tumas;
3. Valstybės ir jų rūšys — P. Leonas;
4. Armija — gen. štabo pulk. Kleščinskas;
5. Ką duoda žmogui jo tautos nepriklausomybė — Vabalas Gudaitis;
6. Patriotizmas — S. Čiurlionienė;
7. Skandinavų kaimo universitai ir jų pritaikymas mūsų kariuomenei šviesti — V. Biržiška.

Suvažiavimo laikas balandžio 12 d.

Karių pensijų klausimu.

Š. m. vasario mėnesio pradžioje buvo įneštas į Ministerių Kabineta Krašto Apsaugos Ministerijos paruoštas įstatymo projektas apie pensijas ir laikinas pašalpas kariams bei jų šeimynoms.

Nors aprūpinimas karių bei jų šeimynų yra ne vien tik asmeninis karių reikalas, bet vienas svarbiausių mūsų valstybės klausimų, nuo kurio teisingo ar neteisingo išrišimo dalinai priklauso mūsų ginkluotų pajėgų gera ar liūdna ateitis, nežiūrint į tai, nei visuomenės, nei karių spauda ligi šio laiko dar tikamai nenušvietė ir neįkainojo minėto įstatymo projekto. Dėja, ir aš pasivėlinau, bet manau, kad dar nevisai pavėlavau šiuo klausimu išsirtarti, kadangi tas įstatymo projektas Ministerių Kabinete tebesvarstomas.

Neliečiant smulkmenų, galima pasakyti, kad minėtas įstatymo projektas, kuomet buvo įteikiamas Ministerių Kabinetai, buvo sekančio turinio:

I.

Asmenys turintieji teisės pensijoms ir pašalpom.

Teisę pensijai gauti turi visi kariai: karininkai, karo-valdininkai, dvasininkai, sanitarai, ir kareiviai; jeigu jie neklaudingai išstarnavo nemažiau 20 metų, arba, nors ir neišstarnavo tiek laiko, bet tarnaujant nuostojo sveikatos ir darbingumo, (bei kovojant buvo sužeisti ar apluošo.

Išvardytų karių šeimynos įgija teisę pensijai gauti, kuomet šeimynos galva (minėtieji kariškiai).

a) iki mirsiant gaudavo pensiją arba buvo ją išstarnavęs;

b) tarnaudamas mirė, nekliaudingai išstarnavęs ne mažiaus 10 metų;

c) nukautas ar mirė tarnaudamas nuo žaizdų ir pakenkimų gautų einant tarnybos pareigas, arba tų pareigų pildymo dėliai;

d) mirė eidamas tarnybos pareigas, arba jų pildymo dėliai apsikrėtęs šiltine, cholera, maru, gyvulių maru, kraujo puvingumu ir kitomis apkrečiamomis ligomis;

e) nukautas bei dingęs be žinios kare ar netvarką beramdam, arba tarnaudamas mirė nuo žaizdų, gautų nurodytose apylostose.

Mirus pensininkui, kuris neturi savo šeimynos, teisė pensijai gauti 50% visos pensijos (kuria buvo išstarnavęs mirusis) dydžio pereina jo pasenėjusiems tėvams, neturintiems jokių lėšų gyventi.

II.

Laikas pensijai išstarnauti.

Laikas pensijai išstarnauti prasideda nuo dienos įstojimo tikrojon tarnybon. Laikas išstarnautas būnant kareivių, praleistas karo mokslo įstaigose ir teisėtose atostogose yra skaitomas į laiką pensijai išstarnauti.

Be to, skaitomas laikas išstarnautas rusų kariuomenėje iki 1917 metų lapkričio mėnesio 1 dienos rusų pensijų įstatais, bet tik tiems kariams, kurie įstojo į lietuvių kariuomenę, kovojant jai už Lietuvos Nepriklausomybę. Įstojusiems gi tai kovai pasibaigus—minėtas, rusų armijoje išstarnautas, laikas skaitomas pensijos išstarnavimui iš rusų pensijų įstatų tik tiems, kurie bus išstarnavę mūsų kariuomenėje ne mažiau 3 metų.

Karo meto tarnyba, Lietuvoje praleista žygiuotėse, kovojant su priešininku, tuo atveju, kuomet prisėjo dalyvauti nors vienoje akcijoje, arba teko būti nors vieną kartą priešininko ugnyje, skaitoma į pensijos išstarnavimo laiką, imant vieną dieną už dvi. Visiems kitiems karo dalyviams į pensijos išstarnavimo laiką skaitoma dvi dieni už tris.

Sužeistiems ir kontūzytiems, kiekvienam sužeidimo ar kontuzijos nuotikiui prie pensijos išstarnavimo laiko pridedama po vienus metus.

Praleistas nelaisvėje laikas skaitomas į pensijos išstarnavimo laiką, imant dieną už dieną.

III.

Karių pensijų didumas.

Pensijos didumas nustatoma tam tikrais nuošimčiais (žiūrėk žemiau lentelės Nr. 1 ir 2) nuo gaudamos algos—tiems kariams bei jų šeimynoms, kurie gauna iš valdžios atlyginimą už tarnystę pinigais, o tiems, kurie gauna natūra — skaitoma nuošimtis nuo pragyvenimo normos vienam žmogui (eksistenzminimum), kurią valdžia nustato periodiniai įstatymo keliu.

Išskaičiuoti nuošimčiam imama pagrindinai ta alga (iš laipsnio ir už pareigų pildymą), kurią karys gaudavo paskutinius dvejus metus, arba priešpaskutinė, jei paskutiniame laipsnyje ir vietoje neišbuvo dvejų metų.

Tarnaujant susirgusiems ir nukentėjusiems, dėl kurios priežasties nustota darbingumo ne mažiaus 50 nuoš. dvejų metų laikas vietai užimti trumpinamas ligi šešių mėnesių.

Paleidžiamieji iš tarnybos pradeda gauti pensiją, jei jie nekliaudingai išstarnavo ne mažiaus 20 metų; pilną pensiją gauna nekliaudingai išstarnavus 30 metų ir daugiau sulig lentelės Nr. 1.

Lentelė Nr. 1.

Tarnybos metų skaičius	Pensija % % nuo algos	Tarnybos metų skaičius	Pensija % % nuo algos
20	50	26	67
21	53	27	69
22	56	28	71
23	59	29	73
24	62	30	75
25	65	ir daugiau	

Paleidžiamieji iš tarnybos dėl ligų bei pakenkimų, gautų einant tarnybos pareigas arba dėl pareigų pildymo, gauna pensiją iš lentelės Nr. 2 šiuo išskaičiaviniu: Imamas pagrindinis algos procentas iš grafos 2 ir papildomas pridedamuoju algos nuoš. iš grafos 3, pakeičiamu kaskartą sulig darbingumo nustojimu.

Lentelė Nr. 2.

1	2	3	4
Tarnybos metų skaičius	Pagrindinis algos % %	Pridedamasis algos % %	Pagrindinio ir pridedamojo nuoš. suma, t. y. pensija, nustojus 100 nuoš. darbingumo
5 ir maž.	20	20	40
6	20	22	42
7	20	24	44
8	20	26	46
9	20	28	48
10	20	30	50
11	23	29	52
12	26	28	54
13	29	27	56
14	32	26	58
15	35	25	60
16	38	24	62
17	41	23	64
18	44	22	66
19	47	21	68
20	50	20	70
21	53	18	71
22	56	16	72
23	59	14	73
24	62	12	74
25	65	10	75
26	67	9	76
27	69	8	77
28	71	7	78
29	73	6	79
30	75	5	80

Jeigu paleidžiamasis būtų nustojęs ne 100% (nuošimčių) darbingumo, kaip parodyta šioje lentelėje, bet mažiau, daleiskim—40%, tai 4 grafos skaitmenys ir atitinkamai pasikeistų; tokiu būdu, sakysime, išstarnavęs kariuomenėje šešerius metus gautų: $20\% + 22 \cdot 40/400 = 20\% + 8, 8\% = 28, 8\%$ algos.

Lakūnai, nustojusieji darbingumo tarnybinių ir mokomųjų skraidymų metu gauna pensiją iš lentelės Nr. 2, tik trečios grafos skaitmenys didinami $1\frac{1}{2}$ karto. Pavyzdžiui, lakūnas, išstarnavęs šešerius metus

ir nustojęs 40% darbingumo gaus pensiją: $20\% + 22.1\frac{1}{2}$. $40/100 = 20\% + 13$, $2\% = 33$, 2% algos.

Kariai, sužeisti kautynėse arba kontūzyti ir dėl to nustoję darbingumo, gauna pensiją taipgi iš lentelės Nr. 2, bet ketvirtos grafos skaitmenys didinama 25%. Pavyzdžiui, sužeistas, išstarnavęs kariuomenėje 20 metų ir netekęs dėl žaltdos 70% darbingumo gautų:

$$[50 + 20. 70/100] + (50 + 20. 70/100). 25/100 = 80\%.$$

Kaip taikos, taip ir karo metu nustojusieji darbingumo mažiau 30% pensijos negauna. Taipgi negauna pensijos tie, kurie nors ir įgijo teisės pensijai gauti, bet pasilikę tarnystėje, jie pradeda pensiją gauti, tik apleidę tarnystę, bet tuomet jiems priskaitomas ir tas laikas, kurį išbuvo pasilikę tarnystėje.

Kareiviams ir kitiems kariams, gaunantiems iš valdžios, vieton atlyginimo už tarnystę pinigais,—natūra, karo metu nustojus darbingumo dėl sužeidimo arba kontūzijos, pensija nustatoma, kaip jau anksčiau minėjau, nuošimčiais nuo pragyvenimo normos vienam žmogui (eksisistenzminimum) ir atsižvelgiant į šeimos skaičių. Tuo tikslu imama pusė pragyvenimo normos, o nuo jos (pusės)—darbingumo nustojimo nuošimtis. Pavyzdžiui: Nustatytasis pragyventi minimumas—600 auks. mėnesiui; darbingumo nustojimas—80%. Vienas karys be šeimos gaus: $600/2. 80/100 = 240$ auks. mėnesiui. Jei turi šeimyną, tai kiekvienam jos nariui pridedama 25% paskirtos šeimos galvai pensijos. Pavyzdžiui: Nustota darbingumo—80% nuoš.; šeimyna susideda iš žmonos ir trijų vaikų. Pensija bus: $600/2. 80/100. + [(600/2. 80/100). 25/100] 4 = 480$ auksinų mėnesiui. Pensija šeimynai neturi pranešti tos pensijos, kurią gauna šeimos galva.

Jeigu gaunantis natūra karys nukautas, dingęs be žinios arba miręs dėl gautų karo metu žaizdų, tai pensijos didumas jo šeimynai nustatoma bendromis taisyklėmis apie pensijas ir pašalpas karių šeimynoms, bet tai bus vėliau paaiškinta. Darbingumo nustojimas mažiau 50% kariams gaunantiems natūra pensija neatlyginamas, bet nukentėjęs turi teisės gauti pašalpą, kurios didumas nustatomas dvigubais nuošimčiais darbingumo nustojimo nuo 6 mėnesių pragyvenimo minimumų sumos. Pavyzdžiui: karys nustojo 45% darbingumo; pragyvenimo norma 600 auks. mėnesiui. Nukentėjęs gaus pašalpos:

$600. 9. 90/100 = 4860$ auksinų. Nustojusieji darbingumo mažiau 30% pašalpos negauna.

B. d.

Iš latvių armijos ekonominio gyvenimo.

I.

Ekonominis armijos sandėlis.

(Armijas ekonomiskais veikals).

Šis sandėlis įsteigtas 1919 m. lapkričio 1 d. Pradžios kapitalo turėjo apie 100.000 lat. rublių. Valdžia avansavo 1.250.000 lat. rub. Pirmais metais sandėlis padarė apyvartos apie 100 milijonų lat. rublių. Nežiūrint to, kad prekių kainos sandėly 10—15% žemesnės kaip kooperatyvuose, o bendrojo prekyboje — 25—30%, sandėlis davė gryno pelno valstybės išdui nuo 1919 m. spalio 30 d. iki 1920 m. spalio 1 d. latvių valiuta 1.173.509.90. Sandėlis turi skyrius Daugpily, Režicoj ir tuoj turėjo būti įsteigtas skyrius Liepojuj.

Taip vystosi ir auga ši armijos įstaiga, nors valiutos sąlygos labai nepatogios: svetima valiuta nepriinama, viskas superkama savos valstybės sienose.

Išžiūrėjus į nurodytus skaitmenis metasi į akis du dalykai: sandėlis aprūpina armijos karius prekėmis pigliausia kaina (25—30% pigiau kaip laisvojo prekyboje) ir dar duoda valstybės išdui pelno (apie 1,2%). Brangus, pasimokomas pavyzdys!

Reikia tikėti, kad mūsų Ekonominė Karių Bendrovė ir latvių Ekonominis armijos sandėlis susiartins ir bendra pagalba sėkmingai plėtosis, gerindamos ekonominę lietuvų ir latvių karių padėtį. Tą mintį yra pareiškę ir latvių E. s. a. Valdybos nariai poručikas Olin ir poručikas Breedis, kurie maloniai suteikė čia išskeltas žinias.

II.

Karių kooperatyvas.

(Karawihru Kooperatiwa).

Karių kooperatyvas įstaigtas 1920 m. liepos 5 d. Steigėjų buvo 17. Pradėjo veikti 58 nariams esant. Pajus 100 l. rub., įstojamas mokestis 15 l. rub. Valdžia paskolino 500.000 l. rublių. Daug pagalbos teikė Tiekimų Ministerija. Pirmais metais kooperatyvas taip išsiplėtė, kad turėjo jau savas dirbtuves: konservų (20 darbininkų), dešrų (8 darbininkai), vyno (4 darbininkai) ir skyrius: Daugpily, Korsovke, Liepojuj, Mintaujoj ir kilnojamus Rozanovoj, Balbinove. Narių skaičius pasiekė 4656. Kaip kooperatyvas auga, rodo 1920 metų apyskaita:

Mėnuo	Narių įstojamas mokestis	Narių pajai	Prekės	K a s a
Liepos	12.630	82.120	197.281	254.555
Rugpiūtis	13.005	106.644	85 825.355	04 764.775
Rugsėjis	14.340	93.628	1.868.869	67 1.672.538
Spalių	7.595	48.805	4.624.603	70 2.929.901
Lapkritis	5.750	42.785	5.006.289	84 4.066.502
Gruodis	11.820	80.055	7.370.418	96 6.599.975
	65.140	454.037	85 19.892.818	50 16.288.248

Šių žinių noriai suteikė kooperatyvo Valdybos sekretorius karo valdininkas L a t s o n a s.

III.

Šios dvi latvių armijos ekonominės įstaigos sėkmingai veikia, viena kitai padėdamos. Jos turi reikšmės ne tik armijai, bet ir visai Latvių valstybei: armijos tarnautojams teikia materialės paspirties, valstybei reguliuoja prekių kainas, vertelgų apetitus suvaržydamos. Reikia linkėti šioms latvių armijos įstaigoms laimingos ateities ir pageidauti, kad mūsų Ekonominės Karių Bendrovės valdyba parengtų dirvą panašioms vaisiams gauti.

Kpt. Laurinaitis.

Kitų Valstybių Armijos RAUDONOJI ARMIA.

(Tešinys).

Sovnarkomo įsakymu iš 1918 m. sausio 15 d. visa armijos vadovybė buvo pavesta Karo Komisarijatui. Prie komisarijato buvo organizuota „Kolegija formuoti darbininku ir valstiečių raudonajai armijai“

(„Vserosijsskaja Kolegija po formirovaniju rabočej i krestjanskoj krasnoj armii), kuri rūpinosi koordinuoti vletos, apylinkių ir apygardų organizacijų armijos formavimo darbą, vadovavo kariuomenės mokymui, ap-
rupindavo maistu ir ginklais, rengė naujus statutus instrukcijas ir t.t.

Operatyviu atžvilgiu armija priklausė kaip ir se-
niau „Stavkai“ ir pildė visus jos įsakymus, bet vėliau
1918 m. vasario 18 d. vokiečiams pradėjus smarkiai
pulti rusus, 1918 m. kovo 4 d. buvo sušaukta Auk-
ščiausioji Karo Taryba, kuriai ir pavesta armijos va-
dovavimas kovai su vokiečiais.

Sukilus čekams, pasirodžius Arkangelske anglams
ir prasidėjus sukilimams bei kontrrevoliuciniams judė-
jimams pietuose buvo įsteigti rytų, šiaurės ir pietų
fronto štabai.

Kad laimėjus kovą reikalinga buvo visų fronto
štabų veikimas suderinti, reikalinga buvo įkurti orga-
nas, kuris atsižvelgdamas į fronto reikalavimus, į
bendrą fronto padėtį, tvarkytų ir užpakalį. Karo Ta-
ryba, tai atlikti negalėjo, nes ją kuriant nebuvo nu-
žiūrėtas jai toks platus ir sunkus darbas. Tada buvo
nutarta Karo Taryba suorganizuoti ir rugsėjo 2 dienos
dekretu, visos armijos ir laivyno netarpinis vadovavi-
mas, o taip pat ir visos karo įstaigos pavedama Res-
publikos Revoliucinei Karo Tarybai (Revvojensovietui).
Tai-gi dabartiniu metu visų bolševikijos ginkluotų pa-
jėgų priešaky stovi Revvojensovietas, susidedas iš iš-
tikimiausių komunistų, kuriuos tvirtina Komisarų Ta-
ryba. Jo sudėtin įeina taip pat ir Vyriausias Vadas
(Glavkom'as).

Pirmininkauja—Karo ir laivyno Komisaras.

Pirmininkas turi teisės pats vienas, savarankiškai,
rišti visus klausimus ir duoti paliepimus, nesiklausda-
mas kitų narių, bet jiems tik apie tai pranešdamas.
Jeigu nariai nesutiktų su pirmininko duotais įsaky-
mais bei paliepimais, jų vykinimą jie nebegali sustab-
dyti, bet turi teisės skųstis dėl netinkamų jiems pir-
mininko paliepimų.

Revvojensovietas tai „visažinas“ ir visamatas, jis
prižiūri asmenų ištikimybę, kareivių mokymą, auklė-
jimą, o taip pat ir drausmės palaikymą. Kariuomenės
vadovybė operacijos atžvilgiu, visa priklauso Glavko-
mui ir esančiam prie jo Lauko Štabui, bet visi Glav-
komo įsakymai turi būti patvirtinti parašu vieno R.
Revvojensovieto narių, kitaip jie neturi galios.

Glavkomas netarpinai priklauso Respublikos Rev-
vojensovieto Pirmininkui, iš kurio jis gauna instrukcijų
bei nurodymų.

Prie kiekvieno esamųjų frontų yra Fronto Revvo-
jensovietai ir fronto Komandarmai (armijų vadai), ku-
rie skiriami ir tvirtinami R. Revvojensovieto.

Prie kiekvienos armijos įeinančios į fronto sudėtį
yra Armijos Revvojensovietas ir Komandarmas (armi-
jos vadas), kuriuos taip pat tvirtina R. Revvojenso-
vietas.

Visi frontų ir armijų Komandarmai visai priklauso
nuo savo Revvojensovietų. Tie komandarmai, kurie
priklauso prie komunistų partijos, įeina Revvojenso-
vieto armijos arba fronto narių sąstatan, kaip pilna-
teisiai nariai, ne komunistai-gi tik su patariamuoju
balsu.

Paskutiniu metu, kad apdumti Antantai akis, prie
Glavkomo buvo įsteigta organas panašus į Karo Ta-
rybą, taip vadinamą „Osoboje Sovieščanije“ (Ypatin-
gas pasitarimas). Pirmininkavo buv. caro generolas
Brusilovas, bet jis didelės rolės nevaicino.

Respublikos Revvojensovietui priklauso taip pat
revvojensovieto reikalų vadyba, kuri pildo kancelia-
rijos pareigas; vyriausias štabas, kuris išdirba planus

ginti respublikai, (jo priešaky stovi Taryba iš štabo
viršininko ir dviejų komisarų); centralinė tiekimo va-
dyba, kuri aprūpina kariuomenę maistu ir kitokiais
karo reikmenimis; karo ir jūrų inspekcija, kuri ins-
pektuoja armiją; centralinė karo susisiekimo vadyba,
kuri rūpinasi kariuomenės pervežimu bei karo su-
sisiekimo reikalais ir galų gale svarbiausias aparatas,
kurio pagalba iki šio laiko nesugriūva bolševikijos
armija—politinė vadyba (PUR) su didžiausiu tinklu
savo skyrių.

Ši politinė „vadyba“ dabartiniu metu labai panaši į
pagarsėjusią Rusijos „čezvičaiką“, nes ji armijoje fak-
tina pildo visas Čezvičaikos pareigas. Kadangi šios
rušies „Čezvičikai“ armijoje komunistai duoda dide-
lės reikšmės, tai į jos organizavimą, plėtimą jos dar-
buotės kreipiama ypatingas R. Revvojensovieto dė-
mesys.

Čezvičaikų nariai naudojami ypatingomis privile-
gijomis bei teisėmis.

Čezvičaikos pareigas armijose pildo—armijų Rev-
vojensovietai, divizijose ir pulkuose—politikomai, kuopos,
baterijose ir būriuose—komjačekos. Komjačekų
nariai tai atsiūsti iš Centro patentuoti komunistai,
kurių labiausiai nekenčia kareiviai.

Būrio komjačekas susideda iš 3 žmonių, kuopos
—iš 5—9.

Komjačekos nariai privalo visokiais būdais sekti
savo draugus, sužinoti jų norus, tikslus, jų ūpą, klaus-
yti apie ką kalba, su kuo susieina, kuo nepatenkinti,
numatyti pavojingus bolševikų diktatūrai asmenis ir t.t.

Visas tas surinktas žinias jie teikia Politikomui.

Pakanka, nors ir nieku nepamatuoto komjačekos
nario ant kurio nors kareivio, Politikomui pranešimo,
iš kurio numatoma, kad minėtas asmuo gali būti pa-
vojingas esamai bolševikų rojuje tvarkai, toks asmuo
Politikomo nutarimu tuč tuojau suimamas ir siunčia-
mas arba į koncentracijos stovyklą arba nugalbija-
mas, o kad užmaskavus šį niekšingą darbą, kad dalies
kareiviai apie tai nesužinotų, pulko įsakyme praveda-
me, kad toks ir toks kareivis pervestas kitos dalin.

Politinis auklėjimas monopolizuotas politiniuose
skyriuose ir komjačekose. Prie politinių skyrių (čez-
vičaikos) yra tam tikros agitacijos, kultūros ir švieti-
mo sekcijos, kurios tuo dalyku ir rūpinasi. Šios
sekcijos rengia paskaitas, vakarus ir t.t., bet kareiviai
ten lankosi labai nenorom, nes tose paskaitose vien
tik giriamas bolševikų rojus ir esamoji tvarka; ka-
reiviai-gi matydami didelį skirtumą tarp žodžių ir
darbų, visiškai tam netiki ir nenori klausyti, bet varu
varomai eina.

Drausmės tvirtumu bolševikai gali didžiutis, vi-
sam pasauly nerasim nė vienos valstybės, kur viešpa-
tautų tokia tvirta, žiauri drausmė, kai bolševikijoje.

Iš karto prieš pagrobiant valdžią į savo rankas
jie, norėdami suardyti Kerenskio laikų armiją, pavi-
lioti ją savo pusėn, kritikavo buvusią tuomet armijos
drausmę, griovė tvarką, stengėsi pažeminti kareivių
akyse viršininko autoritą, ragino neklausyti jų, lupti
pagonus, rinktis sau tinkamus viršininkus, o netinka-
mus kišti po ledu ir t. t., vienu žodžiu žadėjo armi-
jai didžiausios laisvės ir gerybių, bet tik ji pereitų jų
pusėn. Bet pagrobę valdžią, paėmus armijos valdy-
mą į savo rankas, panorėjęs ją ne tik turėti, bet ir
valdyti, bolševikai pamatė, kad be drausmės armija,
kaip tokia negali gyvuoti, nes armija be drausmės—
tai avinų banda, laivas be vairo, jie griebėsi įvesti
armijoje drausmę. Įvesti drausmę jiems teko griebtis
žiaurių priemonių. Daugelį reikėjo sušaudyti, nugal-
byti, bet tikslo pasiekė: bolševikų armijoje tapo įvesta
tokia drausmė, kuri kur kas tvirtesnė ir žiauresnė už
Miko II.

Ir tik įvestos drausmės dėliai, bolševikų armija apo tuo klusniu R. Revvojensovieto rankose aparatu, kurio pagalba bolševikams pasisekė nugalėti visus vidujinius ir išorinius priešus.

Žinoma, kareivių akims apdumti ir parodyti lygybės teisių tarp kareivių ir jų viršininkų, bolševikai savo drausmės statute neva skelbia, kad netarnybos metu raudonarmiečiai turi lygias teises su savo viršininkais. Bet praktikoje toli gražu to nėra. Visos raudonosios armijos dalys, stovinčios fronte arba vietose, kurios paskelbtos karo stovyje esančiomis, įsakymu skaitomos visuomet pildančiomis karo uždavinius, reiškia, kiekvienas raudonarmietis, bolševikų aiškinimu, visuomet neša tarnybą ir netarnybos metu jam nebėra, o kadangi karo stovis įvestas visoje Rusijoje, tai reiškia visa armija pildo karo uždavinius, o įstatymais, tarnybos metu ypatingai gi pildant kovos uždavinius, kiekvienas viršininkas arba kitaip sakant raudonasis oficeris bei komisaras turi teisę bausti raudonarmietį už mažiausį prasižengimą, už nepaklausymą, kaip už duoto jam kovos uždavinio bei įsakymo nepildymą. Už kovos gi uždavinio nepildymą, veikiančiais įstatymais, viršininkas turi teisę nubausti nusikaltėlių disciplinariu būdu net mirties bausme. Reiškia, už mažiausį neklusnumą, nepagerbimą bei pasipriešinimą, viršininkas turi teisės kiekvieną raudonarmietį be teismo vien tik savo nuožiūra sušaudyti, kas ir praktikuojama. Panašių teisių neturi joks viršininkas jokioje pasaulio valstybėje.

Raudonosios armijos vadovybės sąstatas galima padalyti į dvi dalis: į senojo rusų caro raugo oficerius ir naujai iškeptus raudonosiose karo mokyklose. Oficeriai naudojami įvairiausiomis privilegijomis. Jie puikliausiai aprūpinti, žinoma, sulyginus su kitais piliečiais, jiems ir jų visiems šeimynos nariams išduodama veltui ne tik maisto davynys, bet ir apsirovimas bei apsiavimas. Paviršutiniai gal išrodyti, kad oficeriai naudojami visomis laisvųjų piliečių teisėmis, bet tikrenybėje jie baisiai suvaržyti, jų kiekvieną žingsnį seka komunistai—komjačekų nariai, politkomai ir tikroji „črezvičaika“.

Ypatingai nekenčiami bolševikų tie oficeriai, kuriuos myli raudonarmiečiai. Tokie oficeriai skaitomi pavojingais esamajai tvarkai ir juos stengiasi kaip galima greičiau izoliuoti. Tai atliekama diplomatinio būdu. Nenorimam oficeriui duodama komandiruotė, iš kurios jis jau daugiau į savo dalį nebegrįžta, o jei gu jis jau būtų labai pavojingas, tai komandiruojamas į aną pasaulį arba į Butirką. Dalies gi įsakyme pravedama, kad minėtas oficerias tarnybos labai išskeltas kiton dalin aukštesnėn vieton, bet kokion, tankiausia nenurodoma.

Apie kitų antraeilių įstaigų veikimą, kurios turi ne taip didelės svarbos, pavyzdžiui apygardos komisarriata, gubernijos, apskrities ir valsčiaus karo komisarriatus ir kitas, neverta nagrinėti, nes jos vaidina bolševikijoje antraeilę rolę — vadovaujasi nurodymais iš centro ir pildo visus centro įsakymus.

Gal vėliau kada nors pasiseks smulkiau sužinoti visus bolševikų užkulisinius darbus, būdus ir priemones, kurių pagalba jiems pasisekė suvaldyti įsisiūbavusi Kerenskio laikų Rusija. Dabartiniu metu, mums tik viena aišku, kad bolševikai stiprūs vien tik dėl to, kad jie suprato rusų psichologiją. Rusas amžiais buvo linkęs klausyti vien tik lazdos. Bolševikai tai pamatė, paėmė lazda į savo rankas ir vien tik jos pagalba, vien prievartos keliu įvedė kariuomenės geležinę drausmę, terorizavo visą šalį. Bet lazda jau darosi kai kam perskaudi, ypatingai darbininkam ir kariuomenei. Ir jei gu bolševikai manys ir toliau tokiomis pat priemonėmis rusus valdyti, eis tokiu pat keliu, tai tuoj pri-lips liepto galą.

Jau dabar ateina iš bolševikijos neramios žinios apie kažin kokius darbininkų sukilimus bei sukilimų malšinimus. Tai rodo, kad bolševikijoje ne viskas tvarkoj. Ir vietoje to, kad pradėjus tvarkyti savo suirusį viduini gyvenimą, komisarai, karingo ūpo pagauti, nori sukelti pasaulinę revoliuciją, nori prikergti ir kitiems savo valdymo tvarką, kuri, jų įsitikinimu, geriausia visam pasauly. Ir tai jie mano atlikti lazdos ir durtuvų pagalba.

Mums gerai yra žinomas bolševikų rojus. Mums jų tvarka netinka.

Mes gyvename savu gyvenimu, kuris atatinka mūsų psichologijai, kuris yra kur kas demokratingesnis, nesulyginamai geresnis, negu bolševikų skelbiamasis, ką, berods, pripažįsta ir patys bolševikų komisarai. Tat dėkime visas pastangas tam, kad niekam nepasisektų mus suvilioti, išplėsti mūsų nepriklausomybę bei įkurti savuosius „rojus“, nes kitaip ir mums, kaip rusams, teks šunį apsikabinus raudoti, bet bus pervėlu.

A k s.

"Dar del mūsų gudų.

Kas rytas, kam likimas lėmė gyventi Kauno Šančių priemiestyje, nubusdamas girdi gatvėje einančių kuopų dainavimą. Ir dažnai girdi „korobočkos“, „gusarų dainele“ ir kitas rusų dainas.

Nenoromis susiraukęs paklausi, argi šitie gudų dalies kareiviai nemoka savo gimtinių dainų?—Žinoma, moka, bet darosi kažin kas nesuprantama, kad gudų dalis ligi šiol, nežiūrėdama griežto mūsų vadovybės draudimo, tebedainuoja kasdien rusų dainas.

Ta pati rusų kalba ir raštuose, ta pačia kalba paduodamos ir komandos. Kaip tai visa neaišku ir nesuprantama. Tarytum ne tautinėje armijoje tarnauji.

Ligi praėjusių metų lapkričio mėnesio gudai būdami fronte naudojami tiktai gimtine kalba komandose, raštuose, dainose ir kitur. Tai pasiekė ne iš karto; 1919 metais gudų vadų tarpe buvo taip pat daug nenorinčių ir klausyti apie gudų kalbą. Bet tie žmonės buvo nuveikti. Sunkiose fronto apystovose vėl paėmė viršų gimtoji kalba. Dabar nuo praėjusių metų spalio mėn. dauguma gudų yra geriausiose tautos salygose, bet ligi šiol gimtoji kalba užmesta. Tapo laisvi ir užmiršo poeto Janko Kupalos patarimą del gimtosios kalbos:

„Jak nia zroksia jaje pad prymusam,

„Tak i volny ciaper nia zrakalsia?.

Ir tai Kaune greta su Gudų Raikalų ministerija ir tai dalyje, kur vadas vadina save gudu ir yra Gudų organizacijos Lietuvoje Tarybos narys.

Kas išaiškins tą neaiškumą.

S.—

Kauno kino-teatro savininkų dėmesiui.

Nemandagus pasisavinimas svetimo.

Kaip tik įeini į kurį nors Kauno kino-teatrą, tuojaus puola į akis lentelė su užrašu: bilietų kainos, iš kurios matyti, kad kariams bilietai kainuoja vienu auksinu pigiau negu civiliams; todėl priėjęs prie kasos paprašai bilieto ir, neklausdamas kainos, kad nepavadinų žioplū, moki kiek parodyta lentelėje; bet kasininkė perskaičius pinigus sako: „ješče odnu marku“ nežiūrint į tai, kad biliete yra užrašyta nurodytoji lentelėje kariškiams kaina, tai yra vienu auksinu mažiau kaip civiliams.

Tokiu būdu matyti, kad nuo kiekvieno kario po vieną, kruvinai juo užkariauta, auksinę smunka panelių—kasininkų kišenėn, ir tokiu nemandagiu būdu, kas Lietuvoj' visai yra nepriimta, nes tai parodo mums rusų baudžios laikus.

Atatinkamiems asmenims reikėtų pašalinti tokius teršiančius kino-teatrų savininkų vardą apsireiškimus, o tuo tarpu užgaunančius kariškius.

O gal panelės—kasininkės mano, kad lietuviai kareiviai nemoka skaltyti ir nieko nesupras apie nemandagų pasisavinimą pinigų? Labai klysta!

K. V.

Kas klausia, tas neklysta.

Kls.

Kadangi aš savanoriu stojau kariuomenėn vasario 15 d. 1919 m. ir ligi 1920 m. skaičiausi savanoriu, bet pašaukus mano metų, skaičiausi mobilizuotų metų, bet jokių mobilizacijos dokumentų mano nėra, ar galiu skaitytis savanoriu, ir ar galiu nešioti savanorio ženklus?

V. Bend.

Ats.

Negali.

Red.

Kls.

Prašau atsakyti į mano klausimą. Aš, vienintelis sūnus, įstojau savanoriu į Lietuvos kariuomenę, baigiau Karo Mokyklą ir dabar tarnauju karininku. Tėvas mano turi 59 metus, motina 45 m. Iki šio laiko aš juos laikiau, bet dabar neturiu jokios galimybės, nes už 800 auks. vargiai galiu pats pragyventi, todėl noriu sužinoti, ar gali mano tėvas ir motina gauti kokią nors pašalpą? Jei gali, tai kokią, kur reikia kreiptis ir kokių reikalinga dokumentų?

Su pagarba leitenantas Tapulis.

Ats.

Tamstos tėvai gali gauti pašalpos tik už tą laiką, kada Tamsta buvai savanoriu kareiviu. Būdamas karininkas, jau Tamsta nebe savanoris ir gali gauti, jeigu pristatysi iš valsčiaus paliudymą, kad iš tikrųjų laikai visą šeimyną, tik vieną kartą pašalpos vietoj vieno mėnesio algos, kaip paprastai gauna nevedę karininkai, 4 mėnesių algas. Apskritai reikia pasakyti, kad mūsų visuomenė ir, rodos, Steigiamasis Seimas laikosi tokios nuomonės, kad mūsų algos (800 auksinų per mėnesį) esą tokios didelės, kad iš jų galima esą ne tik patiems išmisti, bet ir šeimyną išlaikyti. Pavyzdžiui „Laisvės“ Nr. 56 E. D. įžanginiame straipsnyje randa, kad valdininkai gauna „nepalyginamai mažesnes algas“. Todėl dabar St. Seimas labai susirūpinęs jų algų pakėlimu, o mes galime ir palaukti.

Red.

Kls.

Sveikatos patikrinimo komisijos nusprendimu duotas atostogų laikas, ar skaitomas tarnybos laiku?

A. Braziulis.

Ats.

Skaitomas.

Red.

Kls.

Kur bus galima sužinoti ar paskolos premija yra laimėta ar ne?

Iš laikraščių sunku sužinoti, nes jie kariuomenėj nevisuomet yra gaunami,

Z a r e m b a A n t a n a s.

Ats.

Per laikraščius ir Valstybės Izdineje.

Red.

Kls.

Ar yra Lietuvos Armijoje įsakymas vyresniesiems ir jaunesniesiems puskarininkiam, duoti tarnus jiems patautaut, pavalyti ir pabalnoti arklius ir batam nuvalyti. Jau mūsų N baterijoje yra ta tvarka įvesta, nuo vasario 20 d.

J. Vileikis,

Ats.

Lietuvos kariuomenėje nėra tarnų. Tikrai karininkai fronte gali turėti pasiuntinius.

Kls.

Prašau man paaiškinti, ar karininkams ir karovaldininkams nubaustiems už disciplinarinius nusikaltimus dabokle arešto metu alga išmokama ar ne?

G. J.

Ats.

Išmokama.

Red.

Kls.

Esu pasižymėjęs kovose bolševikų fronte, už ką gavau 1 laipsnio kryžius „Už Tėvyne“. Prašau man paaiškinti, ar tas kryžius turi skirtumą nuo dabartinio „Vyties kryžiaus“ ir kokie santykiai tarp jų.

Buves mokinsys.

Ats.

Nėra jokio skirtumo: ir kryžius „Už Tėvyne“ ir „Vyties kryžius“ dabar vistiek pat.

Red.

Kls.

Esu mokinsys Šaulių gimnazijos. Kuomet pradėjo kurtis Lietuvos kariuomenė, aš nors buvau nemobilizuojamų metų, stojau į karžygių eiles savanoriu ir ištarvau 15 mėnesių. Dabar gi 11—XI—20 m. tapau mobilizuotas, kaip mokinsys gimęs 1901 m. Taigi prašau Gerbiamojo „Kario“ paaiškinti man, ar tas tarnavimo laikas bus skaitomas į tarnavimo laiką kaip tiesioginė tarnystė, ar skaitysis tik nuo mobilizacijos dienos.

Buves mokinsys

Ats.

Tarnavimo laikas skaitomas nuo tos dienos, kai Tamsta įstojai savanoriu; žinoma, tai bus tiesioginė arnyba.

Red.

Kls.

Ar galima būnant dar kareiviu gauti žemės, nustatyta programa aprūpinti žeme kariam, ir jeigu galima gauti, koku būdu? Mano gyvenimas tokis: žemės turiu 30 margų, tėvai dar gyvi, broliai mes du, ir trys seserys namie, ir vienas brolis Amerikoje, ir viena sesuo, viso mes septyni, tai mums neišeina nė po penkių margus. Jeigu galima gauti, tai koku būdu?

Vyr. pusk. V. Bendaravičius.

Ats.

Galima: reikia kreiptis pas savo apskrities žemės ūkio įgaliotinį.

Red.

Kls.

Šiuo prašau Tamstų paaiškinti, ar gali tapti Lietuvos piliečiu, jei yra gimęs Lietuvoje, ir išvykęs kur nors užsienin ir ten tapęs piliečiu, ar gali grįžęs Lietuvon eiti piliečio pareigas?

Kareivis Ožikas.

Ats.

Gali.

Red.

Kls.

Kodel nemokama grandiniam kareiviam algos nustatytos „Isak. Kariuomenei“ 459 Nr. 1 § IX punkta, kur yra pasakyta: nuo sausio 1 d. 1920 išmokėti po 110 auks. mėnesiui, bet vis yra mokama po 100 auks. tai del ko?

Grandinis Vilimas Jonas.

Ats.

Todel, kad tas įsakymas dar nepatvirtintas St. Selmo, bet greitai laiku jis bus patvirtintas ir bus viskas išmokėta.

Red.

Kls.

Ar baigusieji milicijos mokyklą yra specialistai ir ar jie galės gauti žemės?

Či plys.

Ats.

Baigusieji Karo milicijos mokyklą yra specialistai, ir žemės galės gauti.

Red.

Oficialinė dalis.

Skelbiu įsiteisėjusius Armijos Teismo sprendimus karių bylose.

I. 1920 metų rugsėjo 7 dieną 1 pėstininkų pulko kareivis Jonas Jasiūnas už nusidedamuosius darbus, įmatytus pirmąjį B. K. 581 (už vagystę), antrąjį B. K. 589 str. (už plėšimą) ir trečiąjį B. K. 453 ir Yp. Valst. Aps. Įst. p. 6 § 14 (už nužudymą), nubaustas 15 metų sunkių darbų kalėjimo su išdavomis numatytomis B. K. 28, 29 ir 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

II. 1920 metų spalio 7 dieną Telšių Komendantūros kuopos kareivis Bartauskas Juozas už nusidedamąjį darbą, įmatytą K. J. XXII kn. 1 d. 160 str. (už vogimą pavesto saugoti turto), nubaustas 6 metais sunkių darbų kalėjimo su išdavomis, numatytomis B. K. 28, 29 ir 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

III. 1920 m. spalio 7 dieną 5 p. D.L.K. Keistučio pulko kareiviai Jonas Rokis ir Juozas Pilkauskas už nusidedamąjį darbą įmatytą B. K. 51 ir 581 str. (už vagystę), nubausti abu po 3 metus sunkių darbų kalėjimo su išdavomis numatytomis B. K. 28 ir 30 str. ir išmesti abu iš kariuomenės tarpo.

IV. 1920 m. spalio 1 dieną 1 p. D. L. K. Gedimino pulko Leitenantas Ambrozėjus už nusidedamuosius darbus, įmatytus pirmąjį B. K. 1 d. 589 str. (už plėšimą) ir antrąjį K. J. XXII kn. 3 d. 232 str. (už išaikvojimą valdžios turto), nubaustas 2 metais sunkių darbų (grasos) kalėjimo. Leitenanto laipsnis atimtas.

V. 1920 metų spalio 8 dieną 1 Artilerijos pulko kareivis Juozas Skopas už nusidedamąjį darbą, įmatytą B. K. 441, 448 ir 2 d. 272 str. (už suteikimą vyresnybei apie savę melagingų žinių ir prisivavinimą felčerio vardo) nubaustas 4 mėnesiais karinio kalėjimo.

VI. 1920 m. spalio 7 dieną 5 p. D. L. K. Keistučio pulko kareivis Antanas Grašis už nusidedamuosius darbus, įmatytus: pirmąjį B. K. 1 d. 581, str. (už vagystę) ir antrąjį B. K. 1 d. 589, 49 ir 53 str. (už pasikėsinimą aplėšti), nubaustas 3 metais sunkių darbų (grasos) kalėjimo su išdavomis numatytomis, B. K. 28 ir 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

VII. 1920 metų lapkričio 12 dieną kapitonas Krasauskas už nusidedamuosius darbus, įmatytus pirmąjį K. J. XXII 193 str. (už neteisėtą naudojimą

staukos arklių) ir antrąjį K. Įst. XXII kn. 229 str. (už nerūpestingą atsinešimą prie tarnybos), nubaustas 3 mėnesiais arešto daboklėje ir 1000 auks. pinigines pabaudos.

VIII. 1920 metų lapkričio 12 dieną Pasvalio Komendantūros kareivis Aleksandras Juodis už nusidedamuosius darbus, įmatytus pirmąjį B. K. 3 d. 657 str. (už kyšių ėmimą) ir antrąjį B. K. 453 str. 6 p. 14 § Yp. Valst. Aps. Įst. ir B. K. 581 str. (už žmogžudystę ir vagystę) nubaustas sunkių darbų (grasos) kalėjimo iki gyvos galvos su išdavomis numatytomis B. K. 28, 29 ir 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

IX. 1920 metų lapkričio mėn. 11 dieną Utenos Komendantūros kuopos kareivis Mikolas Strolis už nusidedamąjį darbą, įmatytą B. K. 4 ir 5 p.p. 589 str. ir B. K. papildymo ir pakeitimo 10 § (už plėšimą), nubaustas 15 metų sunkių darbų kalėjimo su išdavomis, numatytomis B. K. 28, 29 ir 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

X. 1920 metų spalio mėn. 30 dieną 4 pėstininkų pulko kareivis Pranas Zygas, už nusidedamąjį darbą, įmatytą K. J. XXII kn. 105a str. (už tiesioginio viršininko įsakymo nepildymą) nubaustas 5 mėnesiais disciplinarių dalių.

XI. 1920 metų spalio mėn. 26 dieną 6 pėstininkų pulko kareiviai Kazys Giedraitis ir Juozas Širvaitis už nusidedamąjį darbą, įmatytą abiem K. J. XXII kn. pakeitimu 134 str. ir antroje beto dar ir tos pačios knygos 135 str. (už pabėgimą iš arešto su tikslu pasišalinti visiškai nuo karo tarnybos), nubausti abu 4 metais sunkių darbų kalėjimo su išdavomis, numatytomis B. K. 28, 29 ir 30 str. str. ir išmesti iš kariuomenės tarpo.

XII. 1921 metų sausio 4 dieną Butų skyriaus komandos kareivis Enrikas Vagneris už nusidedamąjį darbą įmatytą K. J. XXII kn. 3 d. 232 str. (už išaikvojimą valdžios turto) nubaustas 1 metais disciplinarių dalių.

Toje pat byloje pil. Peisakas Šulmanas nusidedamojo Vagnerio darbo bendrininkas už nusidedamąjį darbą, įmatytą B. K. 51 ir 574 str. (už pirkimą valdžios turto) nubaustas 2000 auksinų pinigines pabaudos ir 4 mėnesiais kalėjimo.

XIII. 1920 metų lapkričio 8 dieną 6 pėst. pulko kareiviai Alfonsas Putelis ir Juozas Mažeika už nusidedamąjį darbą, įmatytą B. K. 581 str. (už vagystę), nubausti abu 5 mėnesiais ir 1 savaitę civilio kalėjimo.

Toje byloje kareiviai Jonas Mockus ir Juozas Širvaitis išteisinti.

XIV. 1921 metų sausio mėn. 22 dieną 4 pėstininkų pulko kareivis Antanas Višniauskas už nusidedamuosius darbus, įmatytus pirmąjį K. J. XXII kn. 1 d. 131 str. (už pabėgimą iš kariuomenės) antrąjį B. K. 1 d. 595 str. (už neteisėtą kratų darymą) ir trečiąjį B. K. 1 p. 591 str. (už pagrobimą turto), nubaustas 2 metais sunkių darbų (grasos) kalėjimo su išdavomis, numatytomis B. K. 28, 30 str. str. ir išmestas iš kariuomenės tarpo.

XV. 1920 metų lapkričio 23 dieną 1 pėstininkų pulko kareiviai Pranas Zibartas ir Pranas Buzas už nusidedamąjį darbą, įmatytą B. K. 51 ir 1 d. 470 str. (už sunkų kūno sužalojimą), be to Zibartas dar už nusikaltimą įmatytą B. K. 1 d. 676 str. (už mušimą) nubausti 3 metais sunkių darbų (grasos) kalėjimo su išdavomis, numatytomis B. K. 28 ir 30 str. ir išmesti iš kariuomenės tarpo.

Is. K. 57 Nr.

Tiekimų Viršininkas skelbia, kad vardu Krašto Apsaugos Ministerijos gauti iš Amerikos ir kitų šaltinių paaukoti Liet. Kariuomenei šie pinigai:

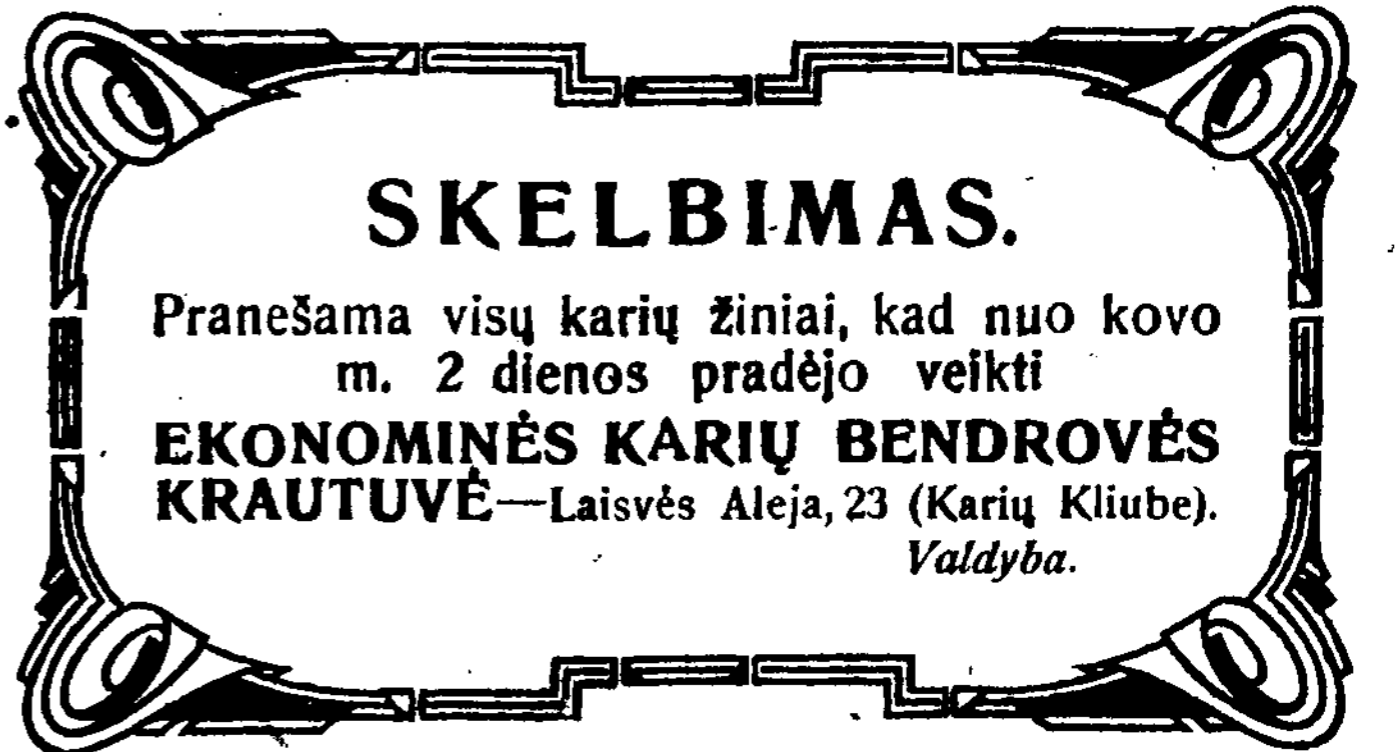
Eil.Nr.	Iš ko gauti pinigai ir kokiam tikslui	S u m a	
		Auks.	sk.
1	Iš Amerikos lietuvių amerikiečių laisvanoriams tinkamai priimti	200 dol.	—
2	Iš Amerikos lietuvių, Lietuvos armijos Vilniaus fronto kareiviams dovana	500 dol.	—
3	Iš kunigo Šarpo, auka Radviliškio parapijos sužeistiems kareiviams	364	10
4	Iš Amerikos Lietuvių «Geležiniam Vilkui» organizuoti	11450	—
5	Amerikos, gyvenančio Lietuvoje, pil. Pelikso Genio, auka tai kariuomenės daliai, kuri kovoja su lenkais	7230	—
6	Iš Lietuvos «Thompson Ville Conn» komiteto, auka Lietuvos kariuomenės daliai, kuri garsiai kariauja su lenkais	13120	—
7	Iš Amerikoj gyvenančių lietuvių «Bristol Conn», auka sužeistiems kareiviams, arba jų šeimynoms	3300	—
8	Iš Amerikoj gyvenančių lietuvių «Bristol Conn», auka nupirkti Lietuvos kariuomenei Amerikoniškų cigarečių	350	—
9	Iš Amerikos Lietuvių Misijos surinktų Amerikos eks-kareivių Lietuvių suvienijimo Chicagoje Kalėdinė dovana Liet. kareiviams	157600	—
Šimtas devynios dešimtys trys tūkstančiai keturi šimtai keturiolika auksinių ir 10 sk. ir septyni šimtai dolerių.		193414	10
		ir 700 dolerių.	

Pinigai įnešti Valstybės Išdan Krašto Apsaugos M-jos Depozitan.

Pulkų ir atskirų kariuomenės dalių KULTŪROS ir ŠVIETIMO KOMISIJOMS, kurios iki šiol dar nėra prisiuntę Generalio Štabo Literatūros Skyriaus Švietimo Daliai žinių apie Kult. ir Šviet. Komisijos sąstatą ir jos darbą, prašoma tai padaryti tuojau, nes kitaip Literatūros Skyrius netvirtins Jūsų reikalavimo asignuotų pinigų švietimo reikalams.

Švietimo Dalis.

Kultūros ir Švietimo Komisijų prašome kuo greičiausiai pranešti, kiek bus reikalinga futbolų, faustbolų ir kitų sporto įrankių ateinančiam vasaros sezonui.

Švietimo Dalis.

Kareivių Krautuvių Vedėjams žinotina!

Generalio Štabo Literatūros Skyriuje yra parengta daug gražiai spaudintų laiškų kareiviams gan pigia kaina. Krautuvių Vedėjų prašoma pasirūpinti jų įsigyti.

Švietimo Dalis.

Visur reikalaukit arba patys išsirašykit
PAVEIKSLUOTĄ LAIKRAŠTĮ

ATSPINDŽIAI

Juose paveikslais nušviečiama:

- 1) armijos gyvenimas ir veikimas,
- 2) svarbesni Valstybės gyvenimo atsitikimai,
- 3) Lietuvos ir kitų kraštų gamta.

Be to, ten rasit ir geresnių dailės raštų.

KAINA: metams (12 Nr.) 35 auks., vienam numeriui 4 auks.

ADRESAS: Kaunas, Generalis Štabas, „ATSPINDŽIŲ“ Administracijai.

Dar galima užsisakyti
1921 metams

„KARI“

Jis nušviečia mūsų armijos gyvenimą ir darbuotę.

Jis duoda daug naudingų patarimų kariuomenės reikaluose.

Jis suteikia žinių apie kitų valstybių armijas.

Jis parodo mūsų priešų karines pajėgas ir ieško kelių joms nugalėti.

Jis neša kareiviams mokslą, duoda jiems dailės raštų.

Todėl kiekvienas pilietis, kovojąs dėl Lietuvos nepriklausomybės, privalo

• skaityti „KARI“.

Leidžia G. Št. Literatūros skyrius.

Redaguoja Periodinių raštų Redakcija.

Lietuvos Valstybės spaustuvė. Kaunas, Totorių gatvė Nr. 14.

89 39,1022